

legjobb, ha ki-ki önmagán próbálja meg, alakítja ki. Remélem ez már sikerült Önnek.” (1984. október 10.)

A helyes használat nem mindenkinek sikerül és ezért, szinte természetesen, a természetgyógyászt és/vagy készítményét okolja. Ilyen helyzet tűkrőzódik (1984. május 3-án kelt) levelemben.

„Ilyet, vagy ehhez hasonlót eddig még nem tapasztaltunk. Azt tudjuk, hogy a hajszálereket a propolisz kitágítja, de nem annyira, hogy daganat keletkezzék ily kiterjedt mértékben a használat helyétől aránylag távol is. Ellenkezőleg: van rá eset, hogy a daganat, vízenyőds lábféj lelohad. Kérdés, hogy nem volt-e seb a kezelt területen? Ezen esetben a vívdanyag okoz kellemetlenséget. Ezeket a kenőcsöket nyílt sebre nem lehet használni. Ha van ilyen seb. azt előbb be kell gyógyítani (a propoliszos tinktúra is elősegíti), vagy csak a környékére szabad kenni a zsíros excipients miatt.

Az a kérdés, hogy a propoliszos krémmel kezelt felület száraz legyen, csak a kenőcs hatékonysága érdekében hangzik el. A nedves felületre kent krém nem árt, de kevésbé is használt.”

Volt aki palínkával oldott propolisz-tinktúrát készített magának. Azután panaszkodott. Egyebek között ezt válaszoltam:

„Nagyon kevés értékes hatóanyagot feloldód pálinka helyett jobb lett volna naponta egyszer (estefélé) fél csokoládét elfogyasztani. Hetente 1-2 napos szünet mellett is biztosíthatta volna tünetmentességét.”

A. Kálmánná (Baja) „Propoliszos csokoládét kérek még 3%-osát a kérem idültl gyomorhurujára. A multkor vittem harza és használt neki. A 2%-osból is kérek szépen, használati tanáccsal együtt!”

O. Gy.-né (Pécs, január) „2 hetes használat után ismét rendbe jöttek a kezeim ami nagy örömömre szolgál. Az Ön által leirt mellékhatásokat nem észleltem, csupán azt, hogy a bőrt eléggé szárítja a propolisz, de ezt egy zsíros krémmel ellensúlyoztam.”

S. Gy. (Komló, július 14.) „Hogy éjszakáim fájdalommélküliek, pihenem tudok, ez kizárólag az Ön által kreált, készített kenőcsöinek köszönhetem. Ha nappal valahol kellemetlenkedik az érzékkületek, úgy az Ön intenciója szerint cselekszem. Ott kenem meg egy kicsit ahol nyom, ahol fáj. De ez is pillanatok alatt megszűnik. A megőre-

gedett, kikopott, elhasználódott szervezet váltóját megővatoelni, megújítani nem lehet, de a fájdalmat csökkenteni igen. Nekem akinek súlyos érzékkülete volt és van, csak hálaíval, elismeréssel tartozom Önnek, és a sok éjszakai stúdiumjainak, azok kutató eredményeinek köszönhetünk és köszönhetek. Nem tudom mi lett volna velem, ha a Dunántúli Naplóból (Pécs) nem ismerkedhettem volna meg az Ön propoliszos készítményeivel. Felelősségem tudatában ajánlom mindenkinek, akinek ilyen baja van.”

A betegek is kísérletezhetnek:

L. I. (Balf, április 23.) „A kenőcsöt a mutató ujjamon (az első iznél) kijórt reumatikus duzzanatra használtam, kb. 2 hétig kenegtettem éjszakára és be is kötöttem, hogy ne kenjek vele össze semmit. A duzzanat elmúlt, de hogy attól-e biztosan nem tudom, mert közben B1, B12 vitamin injekciókat is kaptam.”

„Egy dolog biztos, hogy a fogínyvérzést megszüntette. Nem tudtam úgy fogat mosni, hogy ne vérzett volna a fogínyem és most nincs, mert azért eszegettem a csokiból és ahogy írtam már egy üveg propur mézet elfogyasztotam és a magam előállított tinktúrát is használtam.”

O. Gy.-né (Pécs, február 28.) „Évekig küszködtem a kezeimen levő ekcéma miatt, míg egy betegünk, ugyanis egészségügyben dolgozom és végig próbáltam úgyszólván az összes kenőcsöt eredménytelenül, megszánt és hozott számomra propolisz kenőcsöt (úgy tudom Veszprémből szerezte be) kb. egy hét használat után a kezeimen lényeges javulás volt észlelhető. Azóta is a kenőcsöt használva, ha nem is teljes, de 80%-osjavulást eredményez. Sajnos akitől a kenőcsöt kaptam időközben exaltál és nem tudok propoliszos kenőcsöt beszerezni. A méhészek ugyan árusítanak de ez nem hatásos.”

O. K.-né (Sopron, június 1.) „Úgy érzem a fájdalom megszűnt, főleg a középső és gyűrűs ujjak ízületei oly erősen fájtak, hogy érintésre és erős fogásra sírni tudtam volna. A mutató ujj 3-ik ízületénél nemcsak ferüldés, de erős mézlerakódások voltak, és mintha az is kisebb lenne, ugyanis a jobb kézen nem kentem be ezeket a csúnya, deformálódott ízületeket - hogy össze tudjam hasonlítani a bal kezem ízületével-amit bekentem.”

Dr. T. L. (Pécs, december 20.) „Állapotomban annyi változás van, hogy a napokban jelentkező enyhe, gyánús jelek után (...) használtam a 4%-os készítményt... 10 hónapos tünet és panaszmentesség után úgy vélem, hogy nekem a preventív 6-8 hónaponként kellene megismételni e kúrát. Korábbi állapotomhoz képest a propoliszos készítmény hatásosnak bizonyult. Ezért kérem, küldjél újabb készítményt, hogy legyen tartalékom.”

A körtünetek enyhítése, vagy megszüntetése nagy hatással van a hangulatra.

K. M.-né (Debrecen, november 19.) „Aztán megpróbáltam a cukorkát. 3 napon át napi 5 szem cukorkát szoptogattam el, majd 2 napot kihagytam és újabb 2 napot át a még meglévő 5-5 db cukorkát.

Szinte napról-napra éreztem ezen idő alatt a javulást. Teljesen nem mulasztotta el az arcüreg-gyulladást, de már lényegesen kevesebb flegma jött le az üregekből. Vártam kb. 2 hetet, a két hét. eltelével ismét éreztem, hogy csupa hurutos az arc- és orrmellék stb. üreg. Akkor elkezdtem a propoliszos csokit reggel és este amíg el nem fogyott. De csak 2%-ot ettem meg. Ez újra segített, szinte teljesen elmúlt a gyulladás. A kúrák alatt a közérzetem is sokkal jobb volt. Nem voltam fáradékony, tele voltam ambícióval. Aztán azóta, ha jól számolok kb. 1 hónap telt el. Most már újra érzek hurutot, kicsi légeső hurutot is. De ez úgy érzem nem olyan nagy mértékű amilyen volt. A 3%-os csoki még meg van, de magamtól nem merek hozzányúlni.”

A természetes anyagokat alkalmazó gyógyászatnak szembe kell nézni saját természetéből eredő veszélyeivel, kudarcaival.

A természetes anyagok hatása hosszabb, rendszerezesebb használat után jelentkezik. Az ehhez szükséges türelem, kitartás olykor hiányzik a beteg embereknél.

A propolisz alkalmazása esetében gyakran tapasztalható az aggodalomból fakadó „alul-fogyasztás”, vagyis a hatásküszöb alatti adagok alkalmazása - ami természetesen csalódáshoz vezet.

A bizalmatlanság miatt a páciens az általunk javasolt paramedikumon kívül különböző gyógyszereket is fogyaszt, amivel ismeretlen mértékű additív, szinergista, vagy éppen antagonista hatást vált ki.

A teljes bízalom, viszont oda vezethet, hogy „önállóan” arra is használják készítményeinket, amire nem javasoljuk, ez rossz, mert tudjuk, hogy különböző dolgokra különböző anyagok hatnak és jó szerek, vagy eljárások egyes esetekben ellenjavalltak.

Mégis minden hibalehetőség és veszély ellenére vállalkoz a gyógyítást, ami többnyire sikeres, ami általában elismerést vált ki és jóvázzással tölt el bennünket, például, ha ilyen levelet kapunk:

R. E. (Lánycsók, október 5.) „Részemről annyit tudok írni, hogy a készítmény jó és szeretném ha többen megismernék.”

ZÁRSZÓ

Egyelőre ennyit kívántam közölni-az apiterápiáról.

Lehetne írni jóval többet is, de talán ez is elég arra, hogy felhívja a figyelmet egy ősi gyógyítási formára és annak legújabb lehetőségeire.

Az apiterápia nem mindenható - ahogy a többi gyógyeljárás sem az - de bővíti a lehetőségek körét, tökéletesíti a többi terapeutikus beavatkozást, sőt az is lehet, hogy az egyéb eljárások közötti hézagokat kitölti, áthidalja a hiányosságokat.

Az apiterápiát alkalmazók igyekeznek minden gyógy módot megismerni, a természetgyógyászatiakat és a hivatalosakat egyaránt. Jó lenne, ha ugyanez az érdeklődés viszont is megjelene. Mindannyian használt látnánk - a gyógyítani és a gyógyulni vágyók egyaránt. Ezt a célt kívánja szolgálni ez a mű, ami kedvet csinál az apiterápiához, bizalmat szeretne kelteni hozzá és bizonyítja annak reális értékét.

Ez a könyv nem teljes, mert nem tartalmaz mindent, amit már tudunk, és nem lehet teljes azért sem, mert ismeretanyagunk nem lezárt, nem végleges.

A többit majd az élet írja meg, ajóvő.

Budapest, 1991. október 6.

Dr. Szalay László